

Ger það, tú aldri hefur tíð til

Hevur seymimaskinan fingið eina kápu av stövi? Er það langt síðani gangiskógvarnir vóru nýttir? Ella minnst tú ekki, nær tú seinast hefur ligið í baðikarinum, inntil fingrarnir líkjast rosinum?

Nú heimurinn allíkavæl stendur eftir enda, so kanst tú það sama fylgja við. Það er undantaksstöða, og það merkir, at tú eisini kanst seta nakrar av vanligu reglunum og krövnunum til viks, og gera okkurt av tí, tær lystir.

Far til blomsturbinding, um tú hefur hug til það, ella melda teg uppí eitt sangkór. Far út og renn og kom í venjing ella lær at týða hieroglyffir. Tá menninir so óblúgvir dyrka síni áhugamál, so kanst tú sanniliga eisini!

Far og svim

Ert tú ein av teimum mongu, sum við droymandi eygum hyggur at svimjihøllini, men fleiri eyka kilo gera, at tú ikki kundi droymt um at víst teg í eini svimjadrakt? So er hetta móguleikin. Tríggjar ferðir um dagin, meðan dystir verða vístir, verður svimjihøllin nevniliga mannfólkatóm, og tú kundi næstan farið og svomið uttan svimjadrakt, tí það verður það reina systraband í svimjihyljunum. Spurningurin er, um vit ikki það sama kunnu yvirtaka bæði skiftirúmini.

Ella um veðrið skuldi víst seg frá síni bestu síðu, so hava vit strendur og firðir púasta fyrri okkum sjálvar. Vit kunnu skammleysar flóta runt í bikini ella minni, tí menninir múra seg inni við myrkaleggingar-gardinum og hugsa bara um fótbólt.

Í ein heilan mánað hava vit svimjihallir og strendur fyrri okkum sjálvar, og það áttu vit at útnýtta!

Hygg at HM

»HVAT« hugsar tú nú, »eg orki ikki fyrri fótbóltil«.

Það er rætt, fótbóltur er strævin, tá man hyggur saman við mannfólki. Tá man ikki skilir málið, teir knappliga fara tosa, og tá tínar viðmerkingar sum: »núnú, slappið av, hatta er bara eitt spæl«, »eg skilji ikki, hví tit skulu rópa so« ella »tab og vind med samme sind«, ikki verða serliga væl fagnaðar. Tá er það keðiligt.

Men hevur tú nakrantíð hugt at fótbóltili saman við vinkonunum? Hava tit nakrantíð sitið í hálvanannan tíma og hugt at mannfólki? 22 lítið ílættnir menn, sum renna runt og vísa síni kynstur. Vit snakka mannfólk úr øllum heiminum, so tú kanst bæði síggja ein lekran japanara, mexicanara ella hollending, og hvussu ofta hevur tú annars høvi til það?

Av og á, um tú ert heppin, lata teir seg eisini úr blusuni, tá teir skora. Og tá dysturin er liðugur, er síður, at teir skifta um blusur. Tá lata allir 22 seg úr – og fleiri tíma ikki at lata seg í aftur.

Og teir oksast ikki bara runt á vøllinum uttan mið og mál, sum tú kanska heldur, nei, tær heilt stóru kenslurnar verða eisini rullaðar út. Teir hálsfevnast og flenna av berari gleði, teir øsa seg og gera seg inn á hvønn annan í ræðuligum hevndaratsóknum, og teir gráta og halda um hvønnannan fyrri at troysta. Í so máta er það nógvar ferðir betri enn Horton-saga'in, tí teir meina það veruliga. So um tú ynskisk at síggja lekrar menn vísa sannar kenslur, so er HM eitt mást!

Og það besta av øllum er, at eingin skeldar, um tú skrávar ljóðið heilt fyrri, so hasi ræðuligu býfluguhornini ikki hoyrast.

Sov longri

Vit kunnu það sama síggja það í eyguni. Komandi mánaðin verða eingi mannfólk, ið fara at varnast okkum (uttan so, at vit standa fyrri sjónvarpið). Teir eru fótbóltsheilavaskaðir og fáa bara stjørnur í eyguni, tá það snýr seg um flottar fintur, skjótt samanspæl og minnilig mál.

Það gevur okkum ein upplagdan móguleika at sova leingi, lata slættijarn og sminku fara í summarfrí og lata okkum í það, sum liggur fyrst fyrri, tá vit vakna. Einki við at skríva okkum niður í strammar niðurdeilar ella stríðast gjøgnum dagin í stílettum. Komandi mánaðin kunnu vit koyra nattúrliga stílin í joggingklæðum, inniskóm og hestahala. Og harvið vinna eina góða løtu av eyka svøvni um morgunin.

